

4. Ponadto w przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie:

Czy jest zgodne z art. 8 ust. 3 dyrektywy 2001/29/WE to, że podmiot praw autorskich tylko wtedy może uzyskać nakaz sądowy przeciwko usługodawcy, którego usługa polegająca na przechowywaniu informacji dostarczonych przez użytkownika została wykorzystana przez tego użytkownika w celu naruszenia praw autorskich lub pokrewnych, gdy po zawiadomieniu o wyraźnym naruszeniu prawa ponownie doszło do takiego naruszenia?

5. W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytania pierwsze i drugie:

Czy w okolicznościach opisanych w pytaniu pierwszym dostawcę usługi hostingu współdzielonego należy uznać za naruszającego w rozumieniu art. 11 zdanie pierwsze i art. 13 dyrektywy 2004/48/WE ⁽³⁾?

6. W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie piąte:

Czy zobowiązanie takiego naruszającego do wypłaty odszkodowania na podstawie art. 13 ust. 1 dyrektywy 2004/48 może zostać uzależnione od tego, że naruszający działał umyślnie zarówno w odniesieniu do własnego czynu stanowiącego naruszenie, jak i w odniesieniu do czynu osoby trzeciej stanowiącego naruszenie oraz wiedział lub, rozsądnie przyjmując, powinien był wiedzieć, że użytkownicy korzystają z platformy w celu popełnienia konkretnych naruszeń prawa?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym, Dz.U. 2001, L 167, s. 10.

⁽²⁾ Dyrektywa 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego, Dz.U. 2000, L 178, s. 1.

⁽³⁾ Dyrektywa 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej, Dz.U. 2004, L 157, s. 45.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris (Francja) w dniu 29 października 2018 r. – Procureur de la République / X

(Sprawa C-693/18)

(2019/C 82/05)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Procureur de la République

Druga strona postępowania: X

Pozostali uczestnicy: powodowie cywilni

Pytania prejudycjalne

1) Wykładnia pojęcia „element konstrukcyjny”

1-1: Jaki jest zakres znaczeniowy pojęcia „element konstrukcyjny” użytego w art. 3 pkt 10 rozporządzenia (WE) nr 715/2007 ⁽¹⁾, w definicji urządzenia ograniczającego skuteczność działania (defeat device)?

1-2: Czy program komputerowy zintegrowany ze sterownikiem kontrolującym pracę silnika lub – bardziej ogólnie – oddziaływujący na ten sterownik, można uznać za „element konstrukcyjny” w rozumieniu tego przepisu?

2) Wykładnia pojęcia „układ kontroli emisji zanieczyszczeń”

- 2-1: Jaki jest zakres znaczeniowy pojęcia „układ kontroli emisji zanieczyszczeń” użytego w art. 3 pkt 10 rozporządzenia (WE) nr 715/2007, w definicji urządzenia ograniczającego skuteczność działania (defeat device)?
- 2-2: Czy pojęcie układ kontroli emisji zanieczyszczeń obejmuje wyłącznie technologie i strategie mające na celu zwalczanie i ograniczanie emisji zanieczyszczeń (w szczególności emisji NOx) po ich powstaniu, czy obejmuje ono też różne technologie i strategie umożliwiające ograniczenie ich wytwarzania w początkowej fazie, takich jak technologia EGR?

3) Wykładnia pojęcia „urządzenie ograniczające skuteczność działania” (defeat device)

- 3-1: Czy urządzenie wykrywające wszelkie parametry związane z prowadzeniem procedur homologacji przewidzianych w rozporządzeniu (WE) nr 715/2007, po to by uruchomić lub zintensyfikować, w czasie trwania tych procedur, działanie jakiegokolwiek części układu kontroli emisji zanieczyszczeń, tak aby uzyskać homologację pojazdu, stanowi „urządzenie ograniczające skuteczność działania” w rozumieniu art. 3 pkt 10 rozporządzenia (WE) nr 715/2007?
- 3-2: W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej, czy takie urządzenie ograniczające skuteczność działania (defeat device) jest objęte zakazem na podstawie art. 5 ust. 2 [rozporządzenia] (WE) nr 715/2007?
- 3-3: Czy urządzenie opisane w pytaniu 3-1 można zakwalifikować jako „urządzenie ograniczające skuteczność działania”, jeżeli intensyfikacja działania układu kontroli emisji zanieczyszczeń ma miejsce nie tylko w trakcie procedur homologacji, lecz również – sporadycznie – w przypadkach gdy konkretne warunki wykrywane w celu zintensyfikowania działania układu kontroli emisji zanieczyszczeń w trakcie tych procedur homologacji, zostają wykryte w trakcie rzeczywistej jazdy?

4) Wykładnia wyłączeń przewidzianych w art. 5

- 4-1: Jaki jest zakres trzech wyłączeń przewidzianych w art. 5 ust. 2 [rozdziału 2] rozporządzenia (WE) nr 715/2007?
- 4-2: Czy zakaz stosowania urządzeń ograniczających skuteczność działania [defeat device] uruchamiających lub intensyfikujących działanie jakiegokolwiek części układu kontroli emisji zanieczyszczeń, szczególnie podczas procedur homologacji, mógłby zostać uchylony w oparciu o którąkolwiek z trzech przesłanek wymienionych w art. 5 ust. 2?
- 4-3: Czy spowolnienie zużycia lub powstawania zanieczyszczeń silnika można rozpatrywać w kategoriach „zabezpieczenia silnika przed uszkodzeniem lub awarią” albo „bezpieczeństwa użytkownika pojazdu”, które to względy mogą uzasadniać obecność urządzenia ograniczającego skuteczność działania w rozumieniu art. 5 ust. 2 lit. a)?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 715/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 czerwca 2007 r. w sprawie homologacji typu pojazdów silnikowych w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z lekkich pojazdów pasażerskich i użytkowych (Euro 5 i Euro 6) oraz w sprawie dostępu do informacji dotyczących naprawy i utrzymania pojazdów (Dz.U. L 171, s.1).

**Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 12 września 2018 r. w sprawie T-584/17
Primart/EUIPO, wniesione w dniu 9 listopada 2018 r. przez Przedsiębiorstwo Produkcyjno-
Handlowe „Primart” Marek Łukasiewicz**

(Sprawa C-702/18 P)

(2019/C 82/06)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe „Primart” Marek Łukasiewicz (przedstawiciel: J. Skołuda, radca prawny)